

1 /
?
ha interj. Exclamació que
fa principalment la sorpresa ||
Repetida, denota la satisfacció,
el triomf

hàbil adj. Apte^{per} a alguna cosa,
capaç, idoni. Hàbil per a contrare-
re matrimoni. Un recluta de-
clarat hàbil (per al servei mili-
tar). | Temps hàbil. Dies hàbils
|| Propi a rebre en allò que
fa. Un obrer hàbil. | Una
hàbil intuga. Una resposta hàbil

Arxiu de
l'Institut
d'Estudis
Catalans